

Arrest

nr. 218 815 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X (*alias* X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Gistelse Steenweg 229/1
8200 SINT-ANDRIES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (*alias* X), die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 8 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VERSCHRAEGEN *loco* advocaat J. BAELDE en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 24 oktober 2018, na een administratieve controle op de luchthaven te Zaventem, werd ten aanzien van verzoekster de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en de beslissing tot afgifte van een inreisverbod voor drie jaar.

1.2. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 24 oktober 2018 België is binnengekomen, diende op 21 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming. Op 22 januari 2019 werd een beslissing tot vasthouden in een welbepaalde plaats genomen. Op basis van vingerafdrukkenonderzoek blijkt dat verzoekster in het bezit was van een Somalisch paspoort, afgegeven te Jeddah, geldig van 2 september 2015 tot 1 september 2020, met een Italiaans visum type C, geldig van 4 februari 2018 tot 20 maart 2018 (VIS).

1.3. Op 27 februari 2019 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 21/01/2019
Overdracht CGVS: 04/02/2019*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

U werd een eerste maal gehoord op 12 februari 2019 van 10u tot 13u13 in het bijzijn van een tolk die de taal Arabisch machtig is (hierna 'cgvs 1'). U werd een tweede maal gehoord op 21 februari 2019 van 10u04 tot 12u51 in het bijzijn van een tolk die de taal Arabisch machtig is (hierna 'cgvs 2'). U werd beide keren gehoord door middel van een videogehoor, in het bijzijn van uw advocaat, Meester Verbeke Tessa.

A. Feitenrelaas

U beweert N. N. I. te heten, geboren te zijn op 10 oktober 1989 te Mogadishu (Somalië) en over de Somalische nationaliteit te beschikken. Onmiddellijk na uw geboorte keerde u met uw ouders terug naar Marka stad, regio Lower Shabelle te Somalië, alwaar uw familie toen woonachtig was. In het jaar 2000 vielen er bij u thuis te Marka stad gewapende personen binnen, zij vermoordden toen uw moeder L. A. A., uw twee broers M. en A., de broer van uw vader M. I. N. en de moeder van uw vader M. A. Uw vader N. I. N. was op het moment van dat incident niet thuis, u hebt sindsdien persoonlijk niets meer van hem vernomen. De zus van uw moeder genaamd F. A. A. besloot na voornoemd voorval samen met u en met haar dochter R. naar Saudi Arabië te trekken. Jullie vestigden zich in Jeddah, buurt 'Kielo Sabba'. Uw tante kreeg te Saudi Arabie nog een ander kindje, meer bepaald een zoon genaamd F. De vader van F. genaamd S. – zijnde van Somalische nationaliteit – woonde ook in Saudi Arabie, doch hij zou slechts een tweetal maanden bij jullie hebben vertoefd. U had verder tijdens uw verblijf te Saudi Arabie nog veelvuldig contact met de broer van uw vader genaamd A. I. N., hij was woonachtig te Canada. Hij keerde evenwel op een bepaald moment terug naar Somalie – teneinde uw vader op te sporen en jullie bezittingen terug te krijgen – alwaar hij in 2017 het leven zou hebben gelaten.

In 2014 werd uw tante F. A. A. – samen met haar beide kinderen – naar Somalie gedeporteerd. U diende toen zelf uw eigen boontjes te doppen en u werkte dan ook vanaf 2014 tot 2015 als poetsvrouw/babysit te 'Bahrah' bij een Saudi man genaamd K. A. A. en zijn gezin. U werd evenwel door deze man mishandeld en meermaals seksueel misbruikt, uiteindelijk slaagde u erin van dit gezin weg te vluchten. U verklaart na een tijdje Saudi Arabie - op 22 februari 2018 - te hebben verlaten en u richting België te hebben begeven, dit gezien u er geen rechten had en Saudische burgers meer rechten zouden hebben en ze racistisch waren jegens u en u voor vreemdeling uitmaakten, u niet naar school kon gaan en niet mocht werken en u niemand had om u aldaar te beschermen.

U werd te België op 24 oktober 2018 gecontroleerd door de Federale luchtvaartpolitie, u was op dat moment van plan om u naar Londen te begeven, dit op basis van een vals Nederlands paspoort (op naam van Y. F., geboren op 01 januari 1981 en zijnde van Nederlandse nationaliteit). U werd vervolgens in het bezit gesteld van een 'Bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering' dd. 24 oktober 2018 en een 'inreisverbod' (voor drie jaar) dd. 24 oktober 2018 en u werd ondergebracht in het gesloten asielcentrum te Brugge. U diende op 21 januari 2019 een asielaanvraag in.

U voegt geen documenten toe ter staving van deze asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoekster rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag, waarbij het aan haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan

beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 12 februari 2019 p. 3, hierna genoemd cgvs 1 p. 3 en notities van het persoonlijk onderhoud dd. 21 februari 2019 p. 2-3, hierna genoemd cgvs 2 p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië en uw voorgehouden illegaal statuut in Saudi Arabië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoekster geen zicht biedt op haar reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoekster die over haar eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat zij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of zij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat zij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er kan vooreerst worden opgemerkt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verblijf te Marka stad in Somalië, alwaar u pretendeert tot tienjarige leeftijd samen met uw ouders, uw beide broers en het gezin van uw tante F. A. A. (moederskant) te hebben gewoond (cgvs 2 p. 8). Hoewel u er wel in slaagt enkele wijken gelegen in Marka stad op te sommen (cfr. Saraha, Bulajaan, Haf Rusiya, Aay Bushiro, Aw Bale) en u correct weergeeft dat deze stad zich tussen de bergen en de zee herbergt en over een haven beschikt, geeft u opmerkelijk genoeg aan dat Marka stad een heel kleine stad zou betreffen (cgvs 2 p. 8). U gevraagd wat men dan allemaal wel kan vinden in de stad Marka, stelt u "vooral de zee, het is een kleine stad, vooral de zee" (cgvs 2 p. 8). Gepolst naar andere bezienswaardigheden in de stad, maakt u melding van één ziekenhuis en vernoemt u wederom de haven (cgvs 2 p. 8). De naam van het ziekenhuis zou u dan weer niet kunnen weergeven (cgvs 2 p. 8). U gevraagd of er scholen waren in Marka stad, stelt u dit niet te weten, u bent immers nooit naar school gegaan (cgvs 2 p. 8). U ermee geconfronteerd dat, indien het naar uw mening een kleine stad zou betreffen, u toch zou moeten weten of er al dan niet scholen waren, ontkent u dit, u hebt er immers geen gezien (cgvs 2 p. 8). U ging tevens niet naar de moskee in de stad Marka, u was immers veel te jong, er was wel een moskee naast jullie huis, u bent evenwel de naam ervan vergeten (cgvs 2 p. 8). U noemt verder enkel en alleen nog 'de markt van Marka' (cgvs 2 p. 9). Gevraagd of er nog iets is wat u zou kunnen vertellen over de stad Marka – wat kan je daar zien en beleven, waarvoor staat de stad gekend -, stelt u het volgende: "vooral de zee, ik ging er graag naartoe. En ook tussen de wijken waren er geen auto's, we konden gewoon te voet gaan. Geen bussen, geen taxi's. Sommige mensen hebben een ezel. Om de spullen erop te zetten" (cgvs 2 p. 9). U verder gevraagd of er dan een plaats in Marka stad was waar er wel auto's, bussen, taxi's waren, stelt u wederom dit niet te hebben gezien, u zag wel vrachtwagens die voedsel brachten, maar u zag dan weer geen kleine auto's zoals taxi's of bussen (cgvs 2 p. 9). U gevraagd hoe lang je erover wandelt om van de ene kant van de stad naar de andere kant te gaan, stelt u wederom dit niet te weten, u zou deze weg immers nooit hebben afgelegd (cgvs 2 p. 9). Er kan vooreerst worden opgemerkt dat u er enkel in slaagt om een zeer summiere beschrijving te geven van de stad Marka, alwaar u tot tienjarige leeftijd zou hebben gewoond. Het door u aangehaalde argument dat u reeds op tienjarige leeftijd uit de stad Marka zou zijn vertrokken, neemt immers niet weg dat er van u een welbepaalde kennis omtrent uw zogenaamde thuisstad zou mogen worden verwacht en dat u deze stad op uw eigen manier vanuit uw eigen leefwereld en vanuit de ogen van een toenmalig kind zou weten te beschrijven, iets waar u allesbehalve in slaagt. U komt immers in uw beschrijving niet verder dan het noemen van een aantal wijken, de zee, de haven, de markt van Marka, één ziekenhuis en één moskee waarvan u de naam niet zou kennen, wat allesbehalve afdoend is. Er kan verder nog worden opgemerkt dat de stad Marka – waarvan u pretendeert tot tienjarige leeftijd samen met uw ouders, beide broers en het gezin van uw tante te hebben geleefd – de derde grootste stad van Centraal en Zuid Somalie betreft (zie info toegevoegd aan het administratief dossier). Enkel de hoofdstad van Somalie – zijnde Mogadishu – en de stad Kismayo betreffen grotere steden dan Marka (zie info

toegevoegd aan het administratief dossier). Terwijl Mogadishu momenteel zo een 2.587.183 mensen herbergt en Kismayo 234.852 inwoners telt, bestaat Marka uit maar liefst 230.100 inwoners (zie info toegevoegd aan het administratief dossier). Uit andere cijfers blijkt overigens dat er zelfs in het jaar 2005 – aldus amper een vijftal jaren voor uw zogenaamd vertrek uit de stad - reeds 63.900 inwoners te Marka stad waren, waardoor deze stad toen reeds de grootste stad van Lower Shabelle betrof en wat tevens maakte dat Marka qua grootte in Centraal en Zuid Somalie op dat moment reeds enkel door Mogadishu en Kismayo werd vooraf gegaan (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hoewel u voorhoudt reeds in 2000 uit Marka stad te zijn vertrokken, kan men er logischerwijze van uitgaan dat Marka stad zich toen reeds tot een grootstad aan het ontpoppen was. Overigens kan men logischerwijze niet inzien waarom u de stad - waar u uw eerste tien levensjaren zou hebben doorgebracht en alwaar uw familie zou hebben geleefd -, vanop afstand niet zou blijven opvolgen en u er dan ook momenteel niet van op de hoogte zou zijn dat het een grootstad en tevens de derde grootste stad van Centraal en Zuid Somalie zou betreffen. U geeft overigens zelf aan dat u altijd meer wou weten over uw land van herkomst – Somalie -, u keek immers naar Utube en naar het nieuws (cgvs 2 p.4).

Uit het feit dat u de stad Marka – alwaar u pretendeert tot het jaar 2000 en aldus tot tienjarige leeftijd te hebben gewoond – beschrijft als een kleine stad waar geen auto's, taxi's noch bussen reden en u niet verder komt dan het vermelden van een aantal wijken, de zee, de haven, de markt van Marka, één ziekenhuis en één moskee waarvan u de naam niet zou kennen, kan er dan ook worden afgeleid dat u geen enkele affiniteit met de stad Marka vertoont en u daar dan ook nooit hebt gewoond. Er kan tenslotte nog worden opgemerkt dat u er ook niet in slaagt weer te geven dat Marka stad de thuishaven van de clan Biyomaal/Biimaal zou zijn (zie info administratief dossier). U komt immers niet verder dan dat Marka stad zou worden bewoond door “de clan van mijn moeder – Gametle-, Shanshi, Moorshe en Drogbo” (cgvs 2 p. 7).

Verder rijzen er ook ernstige vragen voor wat betreft uw eigen voorgehouden clan, meer bepaald Ajuraan. U immers gevraagd om uw volledige clanlijn weer te geven, geraakt u niet verder dan Ajuraan en Wagle (cgvs 2 p. 6). Nogmaals gepolst naar uw volledige clanlijn - zowel volgens uw algemene clan Ajuraan als volgens uw naam - , geeft u terug aan dit niet te kennen, u kent alleen uw drievoudige naam (cgvs 2 p. 6). U gevraagd waarom u er niet in slaagt uw clanlijn weer te geven, stelt u het volgende: “Niemand heeft het aan me aangeleerd. Mijn tante haatte de clans, ze zei altijd, de problemen tussen Somali's zijn ontstaan omwille van de clan problemen” (cgvs 2 p. 6). U gevraagd of u desalniettemin niet nieuwsgierig was naar uw eigen clanlijn, geeft u dan weer het volgende aan: “Ajuraan, Wagle, Gweyne, Abkeh Ali, meer weet ik niet” (cgvs 2 p. 6). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, luidt uw antwoord als volgt: “Jawel, ik heb het ooit gezocht, ik vond het op internet, dat ze in het verleden Koningen waren van Somalie. Somalie werd beheerd door Ajuraan voor zeven eeuwen lang, dat heb ik gelezen, ik weet niet of het waar is of niet” (cgvs 2 p. 6). U gevraagd naar wat u nog hebt gelezen en opgezocht over uw beweerde clan Ajuraan, geeft u aan dat Ajuraan woonachtig zou zijn in Bardere, Buur Hakaba, Buale en andere steden die u niet meer zou weten (cgvs 2 p. 6). Dat zou alles zijn wat u erover kan vertellen. Er kan worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat u uw eigen clanlijn – zowel volgens uw eigen naam als volgens uw zogenaamde algemene clan Ajuraan - niet zou kunnen weergeven en u dermate weinig informatie omtrent uw voorgehouden clan Ajuraan zou kunnen verschaffen, dit gezien voor Somaliërs het clansysteem de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor betreft (zie informatie in het administratieve dossier). Een kind zou op vierjarige leeftijd behalve de eigen naam ook de generatie drie en vier kennen, tevens zou men vanaf die leeftijd over de eigen clan beginnen leren. Vanaf hun vijf jaar zouden kinderen dan weer hun stamboom verder beginnen aan te leren, rond de leeftijd van acht-negen jaar zouden ze vaak hun gehele stamboom kennen. Overigens blijkt uit uw eigen verklaringen dat u samen met uw tante F. A. A. en haar dochter en zoon te Saudi Arabië woonachtig was. Verder geeft u zelf aan in Jeddah (SA) veel Somaliërs te hebben gekend en u binnen de Somalische cultuur aldaar voort te hebben bewogen (cgvs 2 p. 13). Tenslotte stond u naar uw mening regelmatig in contact met uw oom A. I. N., woonachtig te Canada. U dan ook gevraagd of u nooit via andere wegen uw clanlijn trachtte te weten te komen, bijvoorbeeld via voornoemde oom in Canada, bevestigt u dat u “Ajuraan, Wagle, Gweyne, Abkeh Ali” van uw oom zou hebben geleerd (cgvs 2 p. 7). Gevraagd of u nooit uw volledige clanlijn zou hebben gevraagd, ontkent u dit, u had er geen belangstelling voor, u vond dit genoeg, het zou geen nut hebben om meer te weten (cgvs 2 p. 7). Tevens was u vroeger beschaamd wanneer men u vroeg tot welke clan u zou behoren, u zei alleen Ajuraan en Wagle, men vroeg u wel meer maar u wist helemaal niets (cgvs 2 p. 7). Opmerkelijk genoeg legt u vervolgens uit beschaamd te zijn geweest omdat alle Somaliërs hun clanlijn zouden kennen, dit van de vader tot de hoofdleider van de clan, u wist evenwel helemaal niets (cgvs 2 p. 7). In dit kader is het dan ook des te opmerkelijker dat u geen belangstelling zou hebben gehad voor uw volledige clanlijn en het naar uw mening geen nut zou hebben gehad om meer te weten.

U hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan “enkel deze te hebben onthouden” (cgvs 2 p. 7). U gevraagd welke subclans van Ajuraan u zou kennen, gokt u op Gametle – de clan van uw moeder – en Moorshe, dat zouden ze zijn, diegene die u zou weten (cgvs 2 p. 7). Er kan worden opgemerkt dat Ajuraan – vaak aanzien als behorend tot één van de Somalische hoofdclans Hawiye – volgens een bepaalde bron uit de volgende subclans zou bestaan: “Garen, Gelberis, Yibidalla, Gashe, Dulhata en Waqle (zie info administratief dossier). Een andere bron vermeldt dan weer volgende subclans: Waaqle/Waqle, Wallemugge, Saremugge, Tore, Dakshore, Beidan, Badbeidan en Sanle (zie administratief dossier).

Bovengenoemde opmerkingen maken dan ook dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw gepretendeerde verblijf – tot tienjarige leeftijd – te Marka stad in Somalie en dat ook het behoren tot uw voorgehouden clan Ajuraan niet aannemelijk wordt bevonden.

Er kan verder worden opgemerkt dat er ook aan uw voorgehouden illegaal verblijf te Saudi Arabie geen enkel geloof kan worden gehecht. Zo stelt u tot begin 2018 in Saudi Arabie - samen met uw tante en haar dochter en zoon - te hebben gewoond. U zou voor het jaar 2005 de hele tijd binnen zijn gebleven in het huis, u mocht immers van uw tante nergens naartoe gaan (cgvs 2 p. 11). Enkel in 2005 zou u gedurende één maand uw tante haar plaats als poetsvrouw hebben ingenomen, dit gezien uw tante toen zwanger was (cgvs 2 p. 11-12). Evenwel in 2014 werd uw tante - volgens uw verklaringen - samen met haar beide kinderen gedeporteerd naar Somalie, waardoor u zelf werk diende te zoeken, u werkte toen gedurende een jaar illegaal te ‘Bahrah’ bij een Saudi man genaamd K. A. A. en zijn gezin (cgvs 2 p. 11-12). Deze man mishandelde en misbruikte u, uiteindelijk slaagde u erin van dit gezin te ontsnappen. U zou verder nooit naar school zijn gegaan in Saudi Arabie noch enig ander werk hebben verricht (cgvs 2 p. 11-12). U zou tevens verder niets anders hebben ondernomen in Saudi Arabie (cgvs 2 p. 13). U had geen hobbies aldaar, u wou wel heel graag leren schrijven en lezen en gaan werken, u kan momenteel evenwel enkel Somalisch en Arabisch lezen doch schrijven zou u nog niet kunnen (cgvs 2 p. 13). Gevraagd naar hoe u de rest van uw dagen dan invulde in Saudi Arabie, luidt uw antwoord als volgt: “Thuis. Ik kon nergens gaan, niks doen, mijn tante was altijd bezorgd omdat we illegaal daar zijn, ik durfde niets doen, de hele tijd binnen in het huis blijven” (cgvs 2 p. 13). Gevraagd of u dit dan een fijn leven vond, ontkent u dit, u had evenwel altijd hoop dat het ooit beeindigd zou geraken (cgvs 2 p. 13). Gepolst of u ooit heeft getracht om uit de situatie te geraken toen, ontkent u dit wederom, er was geen manier waarop u er vanaf kon zijn, niemand kon u helpen (cgvs 2 p. 13). Er kan hierbij vooreerst worden gesteld dat u zeer summiere en ontwijkende verklaringen aflegt over uw leven in Saudi Arabie, wat in eerste instantie reeds doet vermoeden dat u iets te verbergen hebt. Verder is het ten zeerste ongeloofwaardig dat u gedurende uw hele leven – u bent nu volgens uw eigen verklaringen dertig jaar oud – op dergelijke en overigens illegale wijze in Saudi Arabie zou hebben geleefd, meer bepaald vrijwel de hele tijd binnenblijvend en verder weinig of niets ondernemend en enkel en alleen éénmalig gedurende één jaar – illegaal - bij een Saudi man en zijn gezin tewerkgesteld zijnde. Er kan dan ook op basis van de door u afgelegde summiere verklaringen over uw leven in Saudi Arabie geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde illegale verblijf aldaar. Overigens volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (toegevoegd aan het dossier), heeft men in Saudi Arabie een Iqama (verblijfsvergunning) nodig teneinde aldaar legaal te kunnen werken en verblijven. Buitenlanders zouden dit document tevens steevast bij zich moeten dragen om te bewijzen dat ze wel degelijk in het land gedoogd worden. Een Iqama zou men in Saudi Arabie nodig hebben om vrijwel alles te ondernemen, zoals een bankrekening openen, een huis huren,... U geeft verder overigens zelf aan dat er vaak Somaliërs uit Saudi Arabie werden gedeporteerd (cgvs 2 p. 15), wat des te meer aantoont wat een risicovolle onderneming een illegaal verblijf te Saudi Arabie kan inhouden. Het feit dat uzelf gedurende uw gehele verblijf in Saudi Arabie (cfr. u zou nu dertig jaar oud zijn) – als zijnde volgens u een zogenaamde illegaal verblijvende Somalische vluchteling - nooit problemen zou hebben gekend met de politie (cgvs 2 p. 15), wijst er des te meer op dat u wel degelijk over een legaal statuut aldaar beschikte.

Het feit dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw gepretendeerde verblijf – tot tienjarige leeftijd – te Marka stad in Somalie en dat er ook aan uw voorgehouden illegaal verblijf te Saudi Arabie geen enkel geloof kan worden gehecht, wordt bevestigd door objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Uit het administratief dossier blijkt dat u op 18 januari 2018 een visumaanvraag indiende bij de Italiaanse autoriteiten te Jeddah. U heeft deze visumaanvraag zelf ondertekend, overigens gebeurt dergelijke visumaanvraag op basis van vingerafdrukken en is dit aldus sluitend. U diende deze aanvraag in op naam van F. N., geboren op 01 januari 1998 te Saudi Arabie. U legt in het kader van deze visumaanvraag volgende documenten voor: uw Iqama (verblijfsvergunning) (nummer 2393266313) afgeleverd te Mekka op naam van N. O. A. O. F.

(geboren op 01 januari 1998) met vermelding van uw sponsor S. A. A., uw Somalisch paspoort (nummer (...)) afgeleverd te Jeddah op naam van N. O. A. O. F. (geboren op 01 januari 1998 te Saudi Arabie) en geldig van 02 september 2015 tot 01 september 2020 en uw huwelijksakte dd. 09 september 2015 (tussen uzelf genaamd N. O. A. F. en S. A. A.). Uit deze objectieve informatie blijkt aldus overduidelijk dat u – N. O. A. O. F. geboren op 01 januari 1998 ipv de bij onze diensten opgegeven identiteitsgegevens N. N. I. geboren op 10 oktober 1989 – te Saudi Arabië (ipv te Somalië) bent geboren en u aldaar in het bezit was van een Iqama (verblijfsvergunning) en een Somalisch paspoort. Tevens bent u volgens deze objectieve informatie gehuwd met Dhr. S. A. A. – een Brits staatsburger tevens in het bezit van een Iqama -, die eveneens als sponsor in het kader van uw visumaanvraag staat vermeld. Hoewel u het bestaan van bovengenoemde documenten toegeeft, haalt u aan dat deze documenten voor u werden aangemaakt op basis van andere persoonsgegevens, stellend dat u de dochter betrof van een zekere O. A. (een Saudi burger), teneinde een visum voor Canada te bekomen om uw oom A. I. N. – op dat moment woonachtig te Canada - aldaar te gaan vervoegen. Er kan hierbij worden opgemerkt dat er supra reeds werd gemotiveerd dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde illegale verblijf te Saudi Arabië. Er kan evenwel verder - voor wat betreft bovenvermelde documenten en het door u aangehaalde element dat u deze zou hebben laten aanmaken op basis van andere persoonsgegevens - nog het volgende worden gesteld. Zo stelt u een Somalisch paspoort – op basis van andere persoonsgegevens vermeld op de reeds ‘aangemaakte’ Iqama - te hebben laten aanmaken gezien uw oom A. I. N. u naar Canada wenste te halen (cgvs 1 p. 9-10). U had om dat Canadees visum te bekomen ook een huwelijksakte nodig, aldus liet u een huwelijk registreren met Dhr. S. A. A., in het bezit zijnde van een Brits paspoort (cgvs 1 p. 11-13). Met een Somalisch paspoort zou men immers geen visum kunnen verkrijgen (cgvs 1 p. 11-13). Opmerkelijk genoeg stelt u dat uw visum voor Canada – aldus de reden waarom u naar uw mening een Somalisch paspoort en huwelijksakte (met een Brits staatsburger) op basis van andere persoonsgegevens zou hebben laten aanmaken – alsnog geweigerd werd, dit gezien de huwelijksakte te recent was en u de Somalische nationaliteit zou bezitten (cgvs p. 14). U gevraagd waarom een recente huwelijksakte niet goed werd bevonden, stelt u geen antwoord te kunnen geven op dergelijke vragen (cgvs 1 p. 14). Gepolst waarom een Somalisch paspoort een probleem vormde, geeft u aan dat men met een Somalisch paspoort geen enkel visum kon krijgen (cgvs 1 p. 14). Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom uw oom vanuit Canada al deze moeite zou doen om voor u een Somalisch paspoort en huwelijksakte met Dhr. S. A. A. – op basis van andere persoonsgegevens – aan te maken teneinde voor u een Canadees visum te kunnen bekomen met als doel uw oom aldaar te vervoegen, om vervolgens te moeten vaststellen dat de huwelijksakte te recent blijkt en dat men op basis van een Somalisch paspoort gewoonweg geen visum kan verkrijgen. U met deze bevindingen geconfronteerd, stelt u het volgende: “Ik had dat niet verwacht, want mijn oom zijn zorg was om me naar hem te brengen, te halen. Hij heeft alles, alle mogelijkheden geprobeerd om me te helpen bij hem te gaan” (cgvs 1 p. 14). U legt aldus zeer onaannemelijke verklaringen af waarom uw nonkel zoveel moeite zou hebben gedaan om op basis van andere persoonsgegevens (vermeld op uw ‘aangemaakte’ Iqama) voor u een Somalisch paspoort en huwelijksakte aan te maken. Ook voor wat betreft Dhr. S. A. A. – de man die -althans volgens uw verklaringen- met u zou zijn ‘gehuwd op papier’ teneinde een visum voor Canada te bekomen -, legt u verwarrende en tegenstrijdige verklaringen af. Volgens uw verklaringen hebt u deze man een eerste maal ontmoet bij de opstelling van de huwelijksakte, u was toen reeds in het bezit van het Iqama en het Somalische paspoort (cgvs 1 p. 12). Vooreerst slaagt u er niet in te duiden welk voordeel deze man uit jullie ‘huwelijk’ zou kunnen halen. U zou immers niet weten wat er met uw oom was afgesproken hieromtrent (cgvs 1 p. 15). U nogmaals dezelfde vraag gesteld, gokt u dat deze man mogelijks van uw oom iets zou kunnen krijgen, u weet het niet (cgvs 1 p. 15). U verklaart verder dat S. – na het geweigerde Canadese visum - pas na twee jaar terug een poging wou ondernemen om een visum voor Canada voor u trachten te bekomen, u zou niet weten waarom hij zo lang wou wachten, hij zou de wetten beter kennen dan uzelf (cgvs 1 p. 14). Evenwel heeft hij ook na twee jaar geen poging meer ondernomen, hij weigerde immers en wou u niet meer helpen voor deze zaak (cgvs 1 p. 15). U zou de ware reden niet kennen, ook een Brits visum weigerde hij naar uw mening voor u aan te vragen (cgvs 1 p. 15). Opmerkelijk genoeg was S. dan weer wel plots bereid om u in januari 2018 te helpen teneinde een Italiaans visum aan te vragen en te bekomen (cgvs 1 p. 16). U stelt wederom niet te weten waarom hij nu plots zijn hulp wel wenste aan te bieden, hij stelde u niet te kunnen helpen voor een Brits visum maar wel voor een Italiaans (cgvs 1 p. 16). U gevraagd of deze man u financieel heeft geholpen, ontkent u dit, integendeel, u zou hem hebben betaald (cgvs 2 p. 16). Nogmaals gevraagd of hij u nooit geld heeft gegeven, ontkent u dit wederom (cgvs 2 p. 16). U nogmaals de kans geboden eerlijk te zijn en gevraagd of hij u heeft gesponsord tijdens uw reis naar Europa, ontkent u dit wederom (cgvs 2 p. 16). Er kan hierbij worden opgemerkt dat uit objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat deze man in het kader van uw visumaanvraag voor Italië dd. 18 januari 2018 een verklaring heeft afgelegd voor het Italiaanse Consulaat te Jeddah dat hij al uw reiskosten naar Italië op zich zou nemen.

U hiermee geconfronteerd, ontkent u dit wederom, u had immers zelf geld mee (cgvs 2 p. 16). U er ook mee geconfronteerd dat u reeds eerder stelde S. pas een eerste maal te hebben ontmoet bij het tekenen van het huwelijkscontract en u toen reeds een Iqama en paspoort in uw bezit had – wat u overigens nogmaals bevestigt – evenwel deze man reeds op uw Iqama (nummer (...)) staat vermeld als zijnde uw sponsor, ontkent u dit eerst, om vervolgens het volgende aan te geven: “Neen, in het begin was hij mijn borgpersoon niet, ik stond op de naam van mijn zogenaamde vader, maar onderling hebben ze het geregeld dat mijn naam op zijn naam moet staan, dus hij werd mijn borgpersoon” (cgvs 2 p. 16). U vervolgt: ‘ik heb de waarheid gezegd, toen ik het Iqama kreeg, kende ik hem niet, wanneer het Iqama moest vernieuwd worden, stond het op zijn naam, als sponsor (cgvs 2 p. 17). Er kan hierbij opgemerkt worden dat er op de huwelijksakte tussen u en Dhr. S. melding wordt gemaakt van het Iqama met nummer (...), hetzelfde Iqama dat overigens tevens in het kader van uw visumaanvraag dd. 18 januari 2018 bij de Italiaanse autoriteiten (samen met uw Somalisch paspoort en uw huwelijksakte) werd voorgelegd – alwaar Dhr S. reeds als zijnde uw sponsor staat vermeld. Overigens geeft u zelf aan dat uw Iqama in juni of juli 2015 werd afgeleverd en een tweetal jaar geldig was, dit terwijl uw paspoort in augustus 2015 zou zijn afgeleverd (onze info: 02 september 2015) en uw huwelijksakte rond september 2015 (onze info: 09 september 2015) zou zijn afgeleverd (cgvs 1 p. 7, p. 10 en p. 11). Dit alles brengt dan ook met zich mee dat u deze man wel degelijk reeds kende bij de aflevering van dit Iqama en alvorens het aangaan van jullie huwelijk en u hem aldus reeds langer kende dan u pretendeert. Er kan tenslotte nog worden opgemerkt dat u reeds eerder had gesteld slechts één sponsor (meer bepaalde uw zogenaamde vader O. A.) in Saudi Arabie te hebben gehad, wat wederom wordt ontkracht door de vermelding van Dhr. S. A. A. als sponsor op uw Iqama (cgvs 1 p. 7). Uw volharding in leugens wordt bevestigd door de simpele vraag of u uw Italiaanse visumaanvraag dd. 18 januari 2018 zelf ondertekende, waarop u weer ontkennend antwoord (cgvs 1 p. 17). U zou geen formulieren hebben moeten invullen noch ondertekenen, er lagen wel veel papieren, maar wat u zich herinnert, ze hebben uw vingerafdrukken genomen en u was weg (cgvs 1 p. 17). U ermee geconfronteerd dat uw handtekening wel degelijk onder de Italiaanse visumaanvraag prijkt, stelt u het zich niet te herinneren, het zou kunnen, maar u herinnert het zich niet (cgvs 2 p. 16). Er wordt u tenslotte nog de naam Alkanaah Trading Corporation opgeworpen - dit zou volgens uw visumdossier uw werkgever betreffen-, waarop u zich enkel afvraagt of u voor een bedrijf werkt (cgvs 2 p. 16). Vervolgens geeft u aan de naam niet te kennen, u werkte helemaal niet voor een bedrijf (cgvs 2 p. 16).

Bovengenoemde opmerkingen maken dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan het feit dat u in Somalie zou zijn geboren en aan uw gepretendeerde verblijf – tot tienjarige leeftijd – te Marka stad in Somalie en aan uw voorgehouden illegaal verblijf te Saudi Arabie. Volgens objectieve informatie – aanwezig in het administratief dossier – luistert u naar de naam N. O. A. O. F., bent u geboren op 01 januari 1998 te Saudi Arabie en was u aldaar in het bezit van een Iqama (nummer (...)), een Somalisch paspoort (nummer (...)) en een huwelijksakte met Dhr. S. A. A. Aan uw verklaringen als zijnde dat u voornoemde documenten in Saudi Arabie – op basis van andere persoonsgegevens – zou hebben gekocht, kan er verder geen enkel geloof worden gehecht (zie supra).

U werd met bovenstaande conclusie geconfronteerd en er werd u de kans geboden om te reageren op deze bevindingen, waarop u ontkennend antwoordde, u stelde de waarheid te hebben verteld, moest u een vader hebben in Saudi Arabie, waarom zou u dan naar hier komen, u wou dat u een vader had, dan was u hier nu niet (cgvs 2 p. 17-18). U vervolgt, stellend dat “moest u veilig zijn in SA, een familie hebben, een vader, een broer, dan zou u tenminste daar blijven, omdat u daar veilig bent, maar u hebt niemand, hebt uw hele leven daar illegaal doorgebracht, u bent naar hier gekomen om bescherming te vragen” (cgvs 2 p. 17-18). Er werd u aldus ruimschoots de kans geboden om open kaart te spelen, wat u evenwel telkenmale naliet te doen, u blijft dan ook volharden in uw leugenachtige verklaringen.

Gezien u beweert enkel en alleen over de Somalische nationaliteit te beschikken, dient uw asielrelaas tenslotte te worden onderzocht met betrekking tot uw land van herkomst, namelijk Somalië. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u evenwel niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk tot tienjarige leeftijd te Marka - gelegen in de regio Lower Shabelle te Somalië - te hebben gewoond. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit de stad Marka in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u tot tienjarige leeftijd in Marka stad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft uw aangehaalde argument dat u vreest indien u zou trouwen en een dochter zou krijgen, zij ook zal worden besneden in Somalie (cgvs 2 p. 18), dit vormt een louter hypothetische veronderstelling die geen objectieve grond vindt. Verder verwijst u enkel en alleen naar de algemene situatie te Somalie [U haalt in dit kader aan dat u niet naar Somalië zou kunnen terugkeren, immers Somalië zou een onveilig land zijn, de regering zou heel zwak zijn en niemand zou u kunnen beschermen, u zou daar niemand meer hebben (cgvs 2 p. 18). Tevens verwijst u nog naar de terroristische groepering al shabaab, ze zouden meisjes ontvoeren om hun onder dwang uit te huwelijken (cgvs 2 p. 18). Er zou ook geen politie, geen veiligheid bestaan, veel mensen zouden worden vermoord (cgvs 2 p. 18). Elke dag zouden er bombardementen plaats vinden daar (cgvs 2 p. 18)]

De subsidiaire beschermingsstatus kan inderdaad worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoekster afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoekster over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoekster, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar haar Somalische nationaliteit doch moet zij enig verband met haar persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 12 februari 2019 en 21 februari 2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u overal verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert aan als volgt:

“2.2. Eerste middel:

Schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet) iuncto het principe van de volle rechtsmacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

2.2.1. Algemeen

[theoretische toelichting]

2.2.2. In casu

In casu stelt het CGVS dat geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoekster over haar verblijf in SOMALIË en haar illegaal statuut in SAUDI-ARABIË.

Meer nog, het CGVS meent dat de gegevens zoals vermeld op het paspoort dat door verzoekster werd gebruikt teneinde een visumaanvraag in te dienen bij de Italiaanse autoriteiten te JEDDAH de werkelijke identiteitsgegevens van verzoekster zijn. Volgens het CGVS is verzoekster wel degelijk gehuwd met de heer S. A. A., is zij geboren te SAUDI-ARABIË op 01.01.1998 en was zij aldaar in het bezit van een Iqama (nummer (...)) en een Somalisch paspoort (nummer (...)).

Dit wordt door verzoekster formeel en met de meeste klem betwist.

Het CGVS hecht vooreerst geen geloof aan het verblijf van verzoekster in de stad MARKA in SOMALIË tot de leeftijd van 10 jaar.

Nochtans geeft verzoekster correct weer dat deze stad zich tussen de bergen en de zee herbergt, alsook over een haven beschikt (CGVS 2 p. 8). Het feit dat verzoekster aanhaalt dat MARKA een kleine stad is, is niet zo vreemd als het CGVS tracht te doen uitschijnen. De stad MARKA omvat op heden inderdaad zo'n 230.100 inwoners, doch in het jaar 2005 (i.e. vijf jaar NADAT verzoekster MARKA verliet) waren dat er slechts 63.000 ! Het is aldus sterk aannemelijk dat er vijf jaar eerder nog veel minder inwoners waren in MARKA. Ter vergelijking, het inwonersaantal van de West-Vlaamse stad ROESELARE bedraagt op heden 62.301, terwijl deze stad bezwaarlijk kan worden aanzien als een “grootstad”... (stuk 3).

Het doet dienvolgens niet ter zake dat de stad MARKA op heden een grootstad zou zijn, aangezien rekening dient te worden gehouden met de situatie in MARKA van 1989 t.e.m. 2000, met name de periode toen verzoekster aldaar woonachtig was. Bovendien blijkt uit de informatie in het administratief dossier van het CGVS dat de stad MARKA de zesde grootste stad van SOMALIË is i.p.v. de derde grootste stad zoals het CGVS onterecht voorhoudt in de weigeringsbeslissing.

Uit pagina 94 van het administratief dossier blijkt immers duidelijk de volgende volgorde m.b.t. de bevolkingsaantallen van de verschillende Somalische steden: MOGADISHU, HARGEYSA, BURAO, BERBERA, KISMAYO en ten slotte MARKA.

Daarnaast wordt door het CGVS niet op afdoende wijze rekening gehouden met het feit dat verzoekster reeds als 10-jarig ongeschoold meisje SOMALIË verliet. In de perceptie van een tienjarige met een beperkte kennis van geografie kan de stad MARKA, en zeker de woonwijk van verzoekster, klein lijken ten opzichte van grotere steden zoals MOGADISHU die evident een grotere indruk zullen nalaten:

“ More generally, it is well established that people’s learning and remembering is strongly affected by what they already know.”

(zie: E. LOFTUS en G.M. DAVIES, “Distortions in the memory of children”, journal of social issues , vol. 40, no. 2, 1984, p. 55)

Zie ook:

“ Children, like adults, store fragments of their experience, but their fragments may be less complete; this difference would occur in the acquisition stage. In fact, there is good reason to suspect that a child’s stored fragments are different from those of an adult. ”

(zie: E. LOFTUS en G.M. DAVIES, “Distortions in the memory of children”, journal of social issues , vol. 40, no. 2, 1984, p. 54)

Alsook:

“ It is well accepted that children often have fewer cognitive resources than adults to help them retain and recall complex information. Children are also less likely than adults to operate strategically on memory, and they have a less well - developed knowledge base to impute meaning to events . [...] Current research also suggests that young children’s memories often fade relatively quickly and thus are more fragile. ”

(G.S. GOODMAN, J. A. QUAS et al., “Predictors of accurate and inaccurate memories of traumatic events experienced in childhood”, Consciousness and cognition , vol. 3, p. 271)

Geheugen en perceptie zijn dan ook steeds relatief. Voor een ongeschoold Somalisch meisje van niet meer dan 10 jaar oud kan de geografische indeling van een stad, de inschatting van de grootte ervan, etc. complexe informatie vormen dewelke moeilijk te onthouden is.

Verzoekster herinnert zich daarentegen wel diverse zaken die kunnen worden verwacht van een ongeschoold 10-jarig Somalisch meisje, met name het feit dat de stad MARKA zich tussen de bergen en de zee herbergt, alsook over een haven beschikt, de wijken die er zijn in de stad MARKA, het ziekenhuis, de markt,... Verzoekster vertelt verder over de zee waar zij graag naartoe ging, de ezels die sommige mensen hadden om spullen op te zetten, de vrachtwagens die voedsel brachten (CGVS 2 p. 9).

Ook de vragen in verband met de clanlijn van verzoekster dienen in deze context te worden gekaderd. Bovendien werd verzoekster vanaf de leeftijd van 10 jaar verder opgevoed door haar tante Fatima die het clansysteem als oorzaak zag van alle problemen in SOMALIË en dienvolgens de stamboom niet aanleerde aan verzoekster. Verzoekster gaf zelf aan dat zij hieromtrent beschaamd was omdat alle Somaliërs hun clanlijnen volledig kunnen weergeven en zij helemaal niets wist (CGVS 2 p. 7). Verzoekster probeerde zelf informatie te verzamelen via haar intussen overleden oom Ahmed en kan correct weergeven dat zij behoort tot de clan Ajuraan, vervolgens Waqle, alsook dat de clan eeuwen geleden heerste over SOMALIË.

Hieruit zomaar afleiden dat verzoekster nooit zou hebben gewoond in de stad MARKA is dan ook volkomen onterecht.

Meer nog, in het kader van de opsluiting van verzoekster werd zij op 13.11.2018 vanuit het CIB te BRUGGE overgebracht naar de Somalische ambassade te BRUSSEL m.o.o. een identiteitscontrole. Aldaar werd verzoekster geïnterviewd door de consul van SOMALIË waarbij deze uitdrukkelijk bevestigde dat verzoekster de Somalische nationaliteit bezit (stuk 4) !

Het betoog van het CGVS alsdat het behoren van verzoekster tot de clan Ajuraan niet aannemelijk zou zijn, snijdt dan ook geen hout. De Somalische nationaliteit in hoofde van verzoekster staat immers ontegensprekelijk vast aangezien dit werd bevestigd door de Somalische consul. Verzoekster dient als Somalische aldus wel degelijk tot een clan te behoren, met name de clan Ajuraan, waarover zij verschillende informatie kan verschaffen doch het is meer dan logisch dat zij hieromtrent niet tot in het kleinste detail kan treden alwaar de clanlijn dient te worden aangeleerd door de eigen familie terwijl haar tante dit weigerde te doen en haar overige familieleden reeds overleden waren.

Vervolgens hecht het CGVS ook geen geloof aan het illegaal verblijf van verzoekster in SAUDI-ARABIË.

Het CGVS verwijst hiertoe naar het gegeven dat verzoekster zeer summiere verklaringen zou afleggen over haar leven in SAUDI-ARABIË, alsook dat het ongeloofwaardig zou zijn dat zij ettelijke jaren op illegale wijze in SAUDI-ARABIË zou hebben verbleven.

Evident kan verzoekster geen uitgebreide verklaringen afleggen, aangezien zij het overgrote deel van haar verblijf in SAUDI-ARABIË noodgedwongen binnen diende te blijven uit vrees voor deportatie wegens haar illegaal verblijf. Dat dergelijke vrees reëel was, blijkt uit de deportatie van haar tante en haar kinderen.

Wat betreft de periode dat verzoekster tewerkgesteld was bij het Saudisch gezin kan zij echter wel zeer gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen afleggen (zie CGVS 2, p. 1112). Verzoekster vertelde huilend over de mishandelingen en verkrachting die zij moest ondergaan van de pater familias van het gezin.

Uiteraard betref het illegaal verblijf van verzoekster in SAUDI-ARABIË een risicovolle onderneming, doch dit was nog steeds een betere oplossing dan de dood die haar zou te wachten staan in SOMALIË.

Het CGVS acht het ongeloofwaardig dat verzoekster als Somalische ettelijke jaren in illegaal verblijf zou geweest zijn in SAUDI-ARABIË, doch diverse objectieve informatie bevestigt dat SAUDI-ARABIË op heden veel campagnes voert tegen illegale migratie. Indien illegale migratie geen probleem zou zijn in SAUDI-ARABIË, dan zouden er uiteraard geen middelen worden vrijgemaakt om dergelijke campagnes te voeren.

Zie (stuk 5):

“On February 12, 2018, the Public Security Division of the Ministry of Interior announced that it had launched a number of raids against illegal foreign workers violating the Saudi Residency Law of 1952”.

Alsook (stuk 6):

“Saudi authorities estimate more than 600,000 people took the amnesty, which allowed any foreigner in breach of residency laws in the world’s top oil exporter to leave without penalty.

But millions of others have remained, either determined to stay or unable to avail themselves of the offer. Now they are awaiting a pledged crackdown against what Riyadh calls the “reckless people” who defied the order to leave. (...)

But several million others live here outside the law, running unregistered businesses or accepting informal work with companies skirting requirements to hire Saudis on higher pay.

Authorities have not released population estimates for “violators”, but before the start of the amnesty, a member of the advisory Shura Council called for the deportation of five million people, according to Al Hayat newspaper.

Uit bovenvermeld artikel blijkt aldus dat miljoenen mensen in illegaal verblijf zijn in SAUDIARABIË, reden waarom de overheid drastische campagnes heeft opgestart. In het licht hiervan is het dan ook hoegenaamd niet vreemd dat verzoekster tevens ettelijke jaren in illegaal verblijf probeerde te overleven in SAUDI-ARABIË.

Het artikel vermeldt verder (stuk 6):

“Saudi authorities tolerated labour irregularities for decades, due to the expense and economic impact of expulsions.

But with greater pressure in the past decade to create jobs for Saudis, for whom the unemployment rate is 12.7 percent, the government has committed to clearing out the excess workforce.”

In het verleden werden immigranten in illegaal verblijf die in het zwart werden tewerkgesteld in SAUDI-ARABIË aldus met rust gelaten door de overheid, tot in februari 2018 een nieuwe campagne werd opgestart om illegale arbeidsmigranten actief op te sporen. Op dat ogenblik had verzoekster SAUDI-ARABIË reeds verlaten.

Voormelde objectieve informatie ondergraaft aldus volkomen de foutieve stelling van het CGVS alsdat “het feit dat uzelf gedurende uw gehele verblijf in Saudi Arabië – als zijnde volgens u zogenaamde illegaal verblijvende Somalische vluchteling – nooit problemen zou hebben gekend met de politie, wijst er des te meer op dat u wel degelijk over een legaal statuut aldaar beschikte”. Miljoenen personen verbleven/verblijven immers op illegale wijze in SAUDI-ARABIË.

Tot slot hecht het CGVS geen geloof aan het feit dat verzoekster middels hulp van haar oom A. een Iqama, een Somalisch paspoort en een huwelijksakte met een Brits onderdaan heeft aangekocht, dit alles onder de valse identiteitsgegevens “N. O. A., geboren te SAUDI-ARABIË op 01.01.1998”. Het CGVS houdt voor dat dit de werkelijke identiteitsgegevens in hoofde van verzoekster zouden zijn (quod certe non).

Nochtans werd verzoekster op 24.10.2018 aangehouden in de luchthaven van ZAVENTEM in het bezit van een vals paspoort met vermelding van de identiteitsgegevens “F. Y., °01.01.1981 van Nederlandse nationaliteit” zodat zij duidelijk heeft gewerkt met valse documenten met behulp van verschillende tussenpersonen.

Het CGVS concludeert dat het niet mogelijk zou zijn om een visumaanvraag in te dienen op basis van valse documenten, terwijl wel wordt aanvaard dat zij middels een vals paspoort van ZAVENTEM naar het Verenigd Koninkrijk trachtte te reizen...

Het uiteindelijke doel van verzoekster was om in het Verenigd Koninkrijk te geraken teneinde daar een veilig leven te kunnen leiden. Indien verzoekster werkelijk gehuwd zou zijn met de Britse onderdaan S. A. A. dan had zij toch al lang een verzoek tot gezinshereniging ingediend met haar “echtgenoot” ?! Waarom zou zij dan met een vals paspoort op naam van “F. Y.” trachten te reizen naar het Verenigd Koninkrijk? Hieromtrent wordt echter met geen woord gerept door het CGVS...

Verzoekster erkent eerlijk dat zij gebruik heeft gemaakt van valse documenten teneinde SAUDI-ARABIË te ontvluchten en naar EUROPA te kunnen reizen. Verzoekster werd tweemaal gehoord op 12.02.2019 en op 21.02.2019 waarbij het CGVS geen enkele tegenstrijdigheid uit haar verhaal heeft afgeleid. Desondanks wordt door het CGVS op een totaal ongefundeerde wijze besloten dat de identiteitsgegevens zoals vermeld op de valse documenten de werkelijke identiteitsgegevens van verzoekster zouden zijn.

In het licht van al het bovenstaande dient de bestreden beslissing van 27.02.2019 te worden vernietigd.

2.3. Tweede middel:

Schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet) iuncto de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm.

2.3.1. Algemeen

[theoretische toelichting]

2.3.2. In casu

Verzoekster is een alleenstaande ongeschoolde vrouw van Somalische nationaliteit. Zij is besneden en heeft geen enkel familielid meer in SOMALIË. Door het CGVS werd echter op geen enkele wijze een individueel onderzoek gevoerd naar de nood tot subsidiaire bescherming in hoofde van verzoekster.

Het CGVS hecht immers – op een totaal ongefundeerde wijze – geen geloof aan het feit dat verzoekster tot de leeftijd van 10 jaar in de stad MARKA heeft gewoond en leidt hieruit zomaar af dat verzoekster daardoor niet aannemelijk maakt dat zij bij terugkeer naar SOMALIË een reëel risico op ernstige schade loopt.

Sic ?!

Het CGVS schendt de materiële motiveringsplicht op flagrant wijze door het opnemen van volkomen tegenstrijdige conclusies in de bestreden beslissing. Enerzijds wordt niet aanvaard dat verzoekster werd geboren in SOMALIË en tot de leeftijd van 10 jaar woonachtig was in de stad MARKA, terwijl anderzijds het valse Somalische paspoort in hoofde van verzoekster wél als echt wordt beschouwd.

Het mag echter afdoende duidelijk zijn dat verzoekster wel degelijk de Somalische nationaliteit bezit. Dit werd immers ontegensprekelijk bevestigd door de Somalische consul (stuk 4). Hoewel onderhavig raadsman op het einde van het persoonlijk onderhoud dd. 21.02.2019 uitdrukkelijk verwees naar deze beslissing zoals gevoegd onder stuk 4, werd door het CGVS met de verklaring van de consul op geen enkele wijze rekening gehouden in de bestreden beslissing.

Er wordt door het CGVS geen duidelijke standpunt ingenomen m.b.t. de Somalische nationaliteit in hoofde van verzoekster en haar beschermingsnood wordt niet onderzocht.

Nochtans is het CGVS hiertoe verplicht. UNHCR stelt zo dat:

“Beyond requiring stated reasons in fact and in law for the negative decision, Article 9 (2) APD does not prescribe further requirements regarding the reasoning for the decision. However, Article 8 (2) (a) APD does require that “decisions are taken individually, objectively and impartially ” and , therefore , the written decision should be a reflection of this requirement and the decision should be reasoned in fact and law with reference to the individual facts and circumstances of the applicant. ”

(UN High Commissioner for Refugees (UNHCR) , Improving Asylum Procedures : Comparative Analysis and Recommendations for Law and Practice - Detailed Research on Key Asylum Procedures Directive Provisions, March 2010, beschikbaar op : <https://www.refworld.org/docid/4c63e52d2.html>)

Zie ook:

“In the Convention refugee analysis which follows, however, the sequence or order of analysis follows quite closely that utilized by UNHCR . It requires a step by step consideration of all the elements of a claim for protection that may qualify the applicant for refugee status . There are a number of reasons for this. Most importantly, one of the most important requirements in an asylum procedure is the need to gather all the relevant facts. Without doing so, it becomes impossible to properly analyse a claim. A decision - maker simply needs all the information, even where he or she intends to base a decision on the analysis and conclusion relating to a particular issue, such as the possible existence of an internal flight or protection alternative. Another reason for proceeding through the step by step analysis is that, while the accepted and available COI (Step 2) may not lead to the grant of Convention refugee status , it may confirm the applicant’s need for subsidiary protection. Going through the steps is also a very important way to assist decision - makers to keep abreast of changing laws and interpretations of key refugee concepts.

Considering the relevant COI, the individual profile and experiences of the Applicant, and the experience of similarly situated individuals in the country of origin, is there a reasonable possibility that the Applicant would experience harm if returned to the country of nationality or habitual residence ? The DM should base his / her assessment on the facts he/she has accepted relating to the applicant’ s profile and experiences and with reference to the relevant COI. ”

(UNHCR, Building in Quality: A Manual on Building a High Quality Asylum System, september 2011, p. 32-33 beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/4e85b36d2.html>

Indien er ook maar enig begin van een individueel onderzoek t.a.v. verzoekster zou zijn gevoerd, zou duidelijk geweest zijn dat zij als alleenstaande, ontheemde, besneden en ongeschoolde vrouw van Somalische nationaliteit wel degelijk nood heeft aan bescherming.

Het Algemeen Ambtsbericht inzake SOMALIË van 01.10.2017 stelt inzake de positie van vrouwen in SOMALIË, en meer bepaald m.b.t. alleenstaande vrouwen zoals verzoekster:

“De dreiging van verschillende vormen van geweld, in het bijzonder seksueel geweld, beperkt de bewegingsvrijheid voor vrouwen. Zij worden daarnaast met name getroffen door de extreme uitleg van de sharia door verzetsgroepen, waardoor de toegang van vrouwen tot de openbare ruimte beperkt wordt. (...) De slechte veiligheidssituatie in Somalië treft in het bijzonder alleenstaande vrouwen die geen bescherming van een clannetwerk hebben en vrouwen die ontheemd zijn. Een clannetwerk kan aan een persoon, zoals een alleenstaande vrouw, een zekere mate van bescherming bieden. Volgens een bron zou het, door de huidige humanitaire en veiligheidssituatie, voor de clans echter moeilijker geworden zijn om hun leden te beschermen. Ook in Mogadishu zouden alleenstaande vrouwen zonder netwerk extra kwetsbaar zijn voor geweld. In ontheemdenkampen zijn alleenstaande vrouwen eveneens bijzonder kwetsbaar. Zij kunnen het slachtoffer worden van misbruik en seksueel geweld van de zijde van familie, vreemden, bewakers van het kamp, leden van de AMISOM troepen of politie. (...) Vrouwen in Somalië bleven het slachtoffer van veel conflict - gerelateerd seksueel en huiselijk geweld; verkrachting werd vaak als een oorlogsmethode gehanteerd.”

(zie: <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2017/10/18/algemeen-ambtsbericht-zuid-en-centraal-somalie-2017>)

Alsook het EASO-rapport omtrent de veiligheidssituatie in SOMALIË van december 2017:

“The high level of violence in Mogadishu is particularly problematic for minority clans and IDPs, and especially single women without a network, who do not enjoy effective clan protection.

(zie: <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/publications/coi-somaliadec2017r.pdf>)

Specifiek wat betreft Somalische vrouwen die vrouwelijke genitale verminking hebben ondergaan, stelt UNHCR:

“Female genital mutilation (FGM) is widely practiced ; 98 % of the women aged between 15 and 49 years have been circumcised, with 78% having experienced the extreme form of FGM. FGM raises the incidence of hemorrhage , prolonged and obstructed labour, infections and eclampsia, which contribute to maternal death. In addition to poor health care, this is the reason why Somali women remain among the most high risk groups in the world for maternal mortality . Only one - third of births are attended by skilled health personnel.”

(zie: <https://www.refworld.org/pdfid/4be3b9142.pdf>)

Tallose andere objectieve rapporten bevestigen evenzoveel de precaire situatie in hoofde van alleenstaande, ontheemde vrouwen zonder netwerk die vrouwelijke genitale verminking ondergingen, doch hieromtrent wordt niets gemotiveerd door verwerende partij in de bestreden beslissing.

Het verblijf van verzoekster in SAUDI-ARABIË lijkt een determinerende factor te zijn in de bestreden beslissing, doch op geen enkele wijze wordt concreet gemotiveerd op welke manier SAUDI-ARABIË een veilig derde land zou kunnen vormen in hoofde van verzoekster.

Indien verzoekster immers niet kan terugkeren naar SAUDI-ARABIË (quod in casu), dan is haar vorige verblijf aldaar niet van invloed op het vervolgingsrisico in SOMALIË.

Bovendien bevestigt Amnesty International dat er een zeer ernstig en reëel risico is op refolement naar SOMALIË vanuit SAUDI-ARABIË.

Middels een tussenkomst van NANSEN werd op 25.02.2019, met name 2 dagen vóór de bestreden beslissing, een schrijven overgemaakt waarin uitvoerig werd geduïd dat SAUDIARABIË geen veilig derde land kan zijn in hoofde van verzoekster (stuk 7). Tevens werd de specifieke situatie en het individuele profiel van verzoekster aangehaald ter verduidelijking van haar nood tot bescherming.

Ook met deze tussenkomst werd door verweerder echter geen enkele rekening gehouden in de bestreden beslissing !

Gelet op de individuele situatie van verzoekster en haar persoonlijke omstandigheden zoals hierboven toegelicht, komt haar vraag om te genieten van de subsidiaire bescherming dan ook manifest gegrond voor.

Minstens gelet op het volkomen gebrek aan motivatie in hoofde van verwerende partij omtrent de ernstige schade die verzoekster kan leiden ten gevolge van de preciaire veiligheidssituatie in haar land van herkomst en haar individuele profiel dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

** * **

De feiten op grond waarvan het bestuur tot haar beslissing komt, moeten zorgvuldig worden gewaardeerd (SUETENS, L-P, "Algemene beginselen van Behoorlijk Bestuur in de Rechtspraak van de Raad van State", T.B.P. 1980, 86)

De waardering in casu lijkt onzorgvuldig te zijn gebeurd zoals hierboven in detail en omstandig gemotiveerd werd toegelicht.

De middelen van verzoekster zijn dan ook gegrond."

2.1.2. In een aanvullende nota van 15 maart 2019 legt verzoekster haar geboorteakte neer, samen met informatie dat geboorteaktes voor 1991 effectief werden afgegeven in stedelijke gebieden zoals Mogadishu.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een theoretische uiteenzetting laat niet toe om vast te stellen dat verzoekster een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft, merkt de Raad vooreerst op dat verzoeksters voorgehouden verblijf in Marka van kort na haar geboorte te Mogadishu tot haar tiende levensjaar, niet bijzonder relevant lijkt. Verzoekster beweert immers daarna achttien jaar als illegale migrant, waarvan de eerste vijftien jaar onder de hoede van haar tante, in Saoedi-Arabië te hebben verbleven alvorens naar Europa te zijn afgereisd in 2018. Verzoeksters Somalische nationaliteit wordt op zich niet betwist door de bestreden beslissing.

Het feit dat zij in Mogadishu zou zijn geboren in 1989, zoals wordt gestaafd via een fotokopie van een geboorteakte die werd gevoegd bij de aanvullende nota, wordt door de Raad niet aanvaard gelet op de overige objectieve informatie die verder nog wordt besproken (Landeninformatie, stuk 10, nr. 9). In de eerste plaats merkt de Raad op dat een fotokopie – die per definitie gemakkelijk kan worden gefabriceerd of gemanipuleerd – van een Somalische geboorteakte, een uiterst geringe bewijswaarde heeft, omdat deze bijzonder fraudegevoelig is (Landeninformatie, stuk 10, nr. 8). Bovendien blijkt verzoekster zich eerder te hebben ingelaten met een Nederlands paspoort dat haar niet toebehoorde (Dossier overgemaakt aan CGVS, stuk 12, administratief verslag van de luchtvaartpolitie van 24 oktober 2018). Ten overvloede, wat de voorgelegde fotokopie van een geboorteakte betreft, zelfs in de hypothese dat verzoeksters moeder in dat geval vanuit Marka naar een ziekenhuis in Mogadishu zou zijn gegaan en er bevallen is, zodat verzoekster, daargelaten de vraag of zij in Mogadishu of Marka is opgegroeid voor haar verblijf in Saoedi-Arabië, in elk geval dan opgegroeid is in een stedelijke context en haar familie een geboorteakte heeft laten opstellen, wat voornamelijk gebruikelijk was in een stedelijke context. De voorgelegde geboorteakte die ook in een Engelse vertaling, opgemaakt op 4 december 1989, wordt bijgebracht, betekent dan evenzeer dat op basis van dezelfde objectieve informatie, verzoeksters familie zich tot de elite van de Somalische samenleving mocht rekenen (aanvullende nota, stuk 2).

Het feit dat verzoekster tot de Ajuraan behoort, correspondeert ook met de informatie dat deze clan vaak wordt gerekend tot een van de Somalische hoofdc clans, Hawiye (Landeninformatie, stuk 10, nrs. 3-4).

Ook de argumenten over verzoeksters clanlijn, waaruit wordt afgeleid dat verzoekster nooit in de stad Marka zou hebben gewoond, zijn in het licht van bovenstaande vaststellingen niet bijzonder relevant. De Raad merkt in dit verband wel op dat verzoekster spontaan aangaf dat zij haar clan en de stamboom zelf ooit heeft opgezocht op internet, wat uiteraard moeilijk te verenigen is met verzoeksters beeld dat zij tracht op te hangen van een illegale Somalische vluchteling in Jeddah die van haar tante niet naar buiten mocht (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 7), te meer verzoeksters verklaring dat zij via internet bepaalde zaken kon opzoeken, evenmin in overeenstemming te brengen is met verzoeksters herhaalde verklaring dat zij wel Somalisch en Arabisch kan lezen, maar niet kan schrijven (DVZ-verklaring, stuk 11, p. 6; Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 8, p. 13; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 13). Ook het feit dat zij verklaart dat zij het nieuws volgde en naar Youtube keek om de situatie in Somalië te volgen, klemt met dit voorgehouden profiel (*Ibid.*, p. 4). Bovendien blijkt verzoekster de documenten bij aanvang van de procedure te hebben ondertekend met haar naam Nasreen, wat ook haar naam op de iqama en het Somalisch paspoort is en overeenkomt met de handtekening op de visumaanvraag die op 18 januari 2018 werd ingediend (Landeninformatie, stuk 10, nr. 9).

Verzoeksters voorgehouden illegaal verblijf in Saoedi-Arabië, wat de reden is voor het verzoek om internationale bescherming, wordt echter op geen enkel aspect aanvaard als aannemelijk. Zij houdt voor er tot begin 2018, – van 2000 tot 2014 samen met haar tante en diens dochter en zoon – te hebben gewoond, er tot 2005 de hele tijd in het huis te zijn gebleven, en nergens naartoe kon gaan, enkel in 2005 gedurende een maand haar tante te hebben vervangen als poetsvrouw, omdat die toen zwanger was, om in 2015 zelf werk te moeten zoeken omwille van de deportatie van haar tante, en zij toen gedurende een jaar illegaal werkte te 'Bahrah' bij een Saoedi man genaamd K. A. A. en zijn gezin – waarbij deze man verzoekster mishandelde en misbruikte – alvorens verzoekster uiteindelijk erin slaagde van dit gezin te ontsnappen. Verzoekster zou er nooit naar school zijn gegaan, noch enig ander werk hebben verricht en verder ook niets anders hebben ondernomen in Saoedi-Arabië. Verzoekster had geen hobby's, wou wel heel graag leren schrijven en lezen en gaan werken, maar kan momenteel evenwel enkel Somalisch en Arabisch lezen, doch niet schrijven. Gevraagd naar hoe verzoekster haar dagen dan invulde in Saoedi-Arabië, antwoordde zij als volgt: *"Thuis. Ik kon nergens gaan, niks doen, mijn tante was altijd bezorgd omdat we illegaal daar zijn, ik durfde niets doen, de hele tijd binnen in het huis blijven."* (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 13).

Er kan hierbij vooreerst worden gesteld dat verzoekster zeer summiere en ontwijkende verklaringen aflegt over haar leven in Saoedi-Arabië, wat niet in overeenstemming is met een verblijf van achttien jaar als illegale Somalische vluchteling. Verder is het ten zeerste ongeloofwaardig dat verzoekster gedurende haar hele volwassen leven – volgens haar eigen verklaringen is zij thans dertig jaar oud – op dergelijke en overigens illegale wijze in Saoedi-Arabië zou hebben geleefd, meer bepaald vrijwel de hele tijd binnenblijvend en verder weinig of niets ondernemend en enkel en alleen éénmalig gedurende één jaar – illegaal – bij een Saoedi man en zijn gezin tewerkgesteld was.

Op basis van de door verzoekster afgelegde summiere verklaringen over haar leven in Saoedi-Arabië kan geen enkel geloof worden gehecht aan het beweerde illegale verblijf daar. Overigens heeft men in Saoedi-Arabië een iqama (verblijfsvergunning) nodig om legaal te kunnen werken en verblijven. Buitenlanders zouden dit document tevens steevast bij zich moeten dragen om te bewijzen dat ze wel degelijk in het land gedoogd worden (Landeninformatie, stuk 10, nr. 5). Een iqama is in Saoedi-Arabië nodig om vrijwel alles te ondernemen, zoals een bankrekening openen, een huis huren, ... Verzoekster geeft verder overigens zelf aan dat er vaak Somaliërs uit Saoedi-Arabië werden gedeporteerd, wat aantoonde dat een illegaal verblijf te Saoedi-Arabië risico's kan inhouden (verzoekschrift, stukken 5-6). Het feit dat verzoekster gedurende haar volledige verblijf in Saoedi-Arabië als een zogenaamde illegaal verblijvende Somalische vluchteling nooit problemen zou hebben gekend met de politie, wijst er des te meer op dat zij wel degelijk over een legaal statuut aldaar beschikte.

Het feit dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden illegaal verblijf te Saoedi-Arabië, wordt bevestigd door objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 18 januari 2018 een visumaanvraag indiende bij de Italiaanse autoriteiten te Jeddah. Zij heeft deze visumaanvraag zelf ondertekend. Overigens gebeurt dergelijke visumaanvraag op basis van vingerafdrukken en is dit aldus sluitend.

Verzoekster diende deze aanvraag in op naam van F. N., geboren op 01/01/98 te Saoedi-Arabië. Zij heeft in het kader van deze visumaanvraag volgende documenten voorgelegd: een iqama (verblijfsvergunning) (nummer (...)) afgeleverd te Mekka op naam van N. O. A. O. F. (geboren op 01/01/98) met vermelding van haar sponsor S. A. A., een Somalisch paspoort (nummer (...)) afgeleverd te Jeddah op naam van N. O. A. O. F. (geboren op 01/01/98 te Saoedi-Arabië) en geldig van 2 september 2015 tot 1 september 2020 en een huwelijksakte van 09/09/15 (tussen verzoekster genaamd N. O. A. F. en S. A. A.). Uit deze objectieve informatie blijkt aldus overduidelijk dat verzoekster – N. O. A. O. F. geboren op 01/01/98 i.t.t. de bij de asiinstanties opgegeven identiteitsgegevens N. N. I. geboren op 10/10/89 – te Saoedi-Arabië (i.p.v. Somalië) werd geboren en verzoekster er in het bezit was van een iqama (verblijfsvergunning) en een Somalisch paspoort. Tevens is verzoekster volgens deze objectieve informatie gehuwd met de heer S. A. A. – een Brits staatsburger tevens in het bezit van een iqama –, die eveneens als sponsor in het kader van verzoeksters visumaanvraag staat vermeld.

Hoewel verzoekster het bestaan van bovengenoemde documenten toegeeft, haalt zij aan dat deze documenten voor haar werden aangemaakt op basis van andere persoonsgegevens, stellend dat zij de dochter betrof van een zekere O. A. (een Saoedi staatsburger), teneinde een visum voor Canada te bekomen om haar oom A. I. N. – op dat moment woonachtig te Canada – aldaar te gaan vervoegen. Er kan hierbij worden opgemerkt dat er al werd gemotiveerd dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan het beweerde illegale verblijf te Saoedi-Arabië. Er kan evenwel – voor wat bovenvermelde documenten betreft en het door verzoekster aangehaalde element dat zij deze zou hebben laten aanmaken op basis van andere persoonsgegevens verzoekster worden opgemerkt dat aan elk Somalisch document slechts een geringe bewijswaarde kan worden toegekend (Ladeninformatie, stuk 10, nr. 8) – nog het volgende worden gesteld. Zo stelt verzoekster een Somalisch paspoort – op basis van andere persoonsgegevens vermeld op de reeds ‘aangemaakte’ iqama – te hebben laten aanmaken gezien haar oom A. I. N. haar naar Canada wenste te halen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 8, p. 9-10). Verzoekster had om dat Canadees visum te bekomen ook een huwelijksakte nodig, aldus liet verzoekster een huwelijk registreren met de heer S. A. A., een Brits staatsburger die in het bezit is van een Brits paspoort (*Ibid.*, p. 11-13). Met een Somalisch paspoort zou men immers geen visum kunnen verkrijgen, volgens verzoekster, maar opmerkelijk genoeg stelt zij dat haar visum voor Canada – aldus de reden waarom verzoekster naar haar mening een Somalisch paspoort en huwelijksakte (met een Brits staatsburger) op basis van andere persoonsgegevens zou hebben laten aanmaken – alsnog geweigerd werd, dit gezien de huwelijksakte te recent was en verzoekster de Somalische nationaliteit zou bezitten (*Ibid.*, p. 14). Verzoekster gevraagd waarom een recente huwelijksakte niet goed werd bevonden, stelt zij geen antwoord te kunnen geven op dergelijke vragen (*Ibid.*, p. 14). Gepolst waarom een Somalisch paspoort een probleem vormde, geeft zij aan dat men met een Somalisch paspoort geen enkel visum kon krijgen, zodat verzoekster duidelijk op hoogte blijkt of minstens zich goed informeerde over de mogelijkheden die zij had om Saoedi-Arabië te verlaten. Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom verzoeksters oom vanuit Canada al deze moeite zou doen om voor verzoekster een Somalisch paspoort en huwelijksakte met de heer S. A. A. – op basis van andere persoonsgegevens – aan te maken teneinde voor haar een Canadees visum te kunnen bekomen met als doel haar oom in Canada te vervoegen, om vervolgens te moeten vaststellen dat de huwelijksakte te recent blijkt en dat men op basis van een Somalisch paspoort gewoonweg geen visum kan verkrijgen. Verzoekster met deze bevindingen geconfronteerd, stelt zij het volgende: *“Ik had dat niet verwacht, want mijn oom zijn zorg was om me naar hem te brengen, te halen. Hij heeft alles, alle mogelijkheden geprobeerd om me te helpen bij hem te gaan.”* (*Ibid.*, p. 15).

Verzoekster baseert zich dus niet enkel op documenten die een geringe bewijswaarde hebben, zij legt evenzeer ongeloofwaardige verklaringen af waarom haar oom zoveel moeite zou hebben gedaan om op basis van andere persoonsgegevens (vermeld op haar ‘aangemaakte’ iqama) voor haar een Somalisch paspoort en huwelijksakte aan te maken. Ook voor wat het huwelijk met de heer S. A. A. – de man die, althans volgens verzoeksters verklaringen met haar zou zijn ‘gehuwd op papier’ teneinde een visum voor Canada te bekomen –, legt verzoekster verwarrende en tegenstrijdige verklaringen af. Verzoekster zou deze man een eerste maal ontmoeten bij de opstelling van de huwelijksakte, toen zij reeds in het bezit was van het iqama en het Somalische paspoort (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 8, p. 12). Vooreerst slaagt verzoekster er niet in te duiden welk voordeel deze man uit het ‘huwelijk’ zou kunnen halen. Verzoekster zou immers niet weten wat er met haar oom was afgesproken hieromtrent (*Ibid.*, p. 15). Nogmaals dezelfde vraag gesteld, gokt verzoekster dat deze man mogelijks van haar oom iets zou kunnen krijgen, maar verzoekster weet het niet. Verder wou S. – na het geweigerde Canadese visum – pas na twee jaar opnieuw een poging ondernemen om een visum voor Canada voor verzoekster te bekomen, maar verzoekster zou niet weten waarom hij zo lang wou wachten, hij zou de wetten beter kennen dan verzoekster (*Ibid.*, p. 14).

Evenwel heeft hij ook na twee jaar geen poging meer ondernomen, hij weigerde immers en wou verzoekster niet meer helpen voor deze zaak (*Ibid.*, p. 15). Verzoekster zou de ware reden niet kennen, ook een Brits visum weigerde hij naar haar mening voor haar aan te vragen. Opmerkelijk genoeg was S. dan weer wel plots bereid om haar in januari 2018 te helpen teneinde een Italiaans visum aan te vragen en te bekomen (*Ibid.*, p. 16). Verzoekster stelt wederom niet te weten waarom hij nu plots zijn hulp wel wenste aan te bieden, hij stelde verzoekster niet te kunnen helpen voor een Brits visum maar wel voor een Italiaans (*Ibid.*). Gevraagd of deze man financieel heeft geholpen, ontkent verzoekster dit, integendeel, verzoekster zou hem hebben betaald (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 16). Nogmaals gevraagd of hij haar nooit geld heeft gegeven, ontkent verzoekster dit wederom (*Ibid.*, p. 16). Verzoekster werd nogmaals de kans geboden eerlijk te zijn en gevraagd of hij verzoekster heeft gesponsord tijdens haar reis naar Europa, ontkent zij dit wederom (*Ibid.*). Er kan hierbij worden opgemerkt dat uit objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat deze man in het kader van verzoeksters visumaanvraag voor Italië van 18 januari 2018 een verklaring heeft afgelegd voor het Italiaanse Consulaat te Jeddah dat hij alle reiskosten naar Italië op zich zou nemen. Verzoekster hiermee geconfronteerd, ontkent zij dit wederom, zij had immers zelf geld mee (*Ibid.*).

Verzoekster wordt er ook mee geconfronteerd dat zij reeds eerder stelde S. pas een eerste maal te hebben ontmoet bij het tekenen van het huwelijkscontract, toen zij reeds een Iqama en paspoort in haar bezit had – wat verzoekster nogmaals bevestigt – evenwel deze man reeds op haar Iqama (nummer (...)) staat vermeld als zijnde haar sponsor, ontkent verzoekster dit eerst, om vervolgens het volgende aan te geven: *“Neen, in het begin was hij mijn borgpersoon niet, ik stond op de naam van mijn zogenaamde vader, maar onderling hebben ze het geregeld dat mijn naam op zijn naam moet staan, dus hij werd mijn borgpersoon.”* (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 16). *“(…) ik heb de waarheid gezegd, toen ik het Iqama kreeg, kende ik hem niet, wanneer het Iqama moest vernieuwd worden, stond het op zijn naam, als sponsor.”* (*Ibid.*, p. 17). Er kan hierbij opgemerkt worden dat er op de huwelijksakte tussen verzoekster en de heer S. melding wordt gemaakt van het Iqama met nummer (...), hetzelfde Iqama dat overigens tevens in het kader van de visumaanvraag van 18 januari 2018 bij de Italiaanse autoriteiten (samen met het Somalisch paspoort en de huwelijksakte) werd voorgelegd – alwaar de heer S. reeds als verzoeksters sponsor staat vermeld. Overigens geeft verzoekster zelf aan dat haar Iqama in juni of juli 2015 werd afgeleverd en een tweetal jaar geldig was, dit terwijl haar paspoort in augustus 2015 zou zijn afgeleverd (*cf.* landeninformatie: 2 september 2015) en de huwelijksakte rond september 2015 (*cf.* landeninformatie: 9 september 2015) zou zijn afgeleverd (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 8, p. 7, 10 en 11). Dit alles brengt dan ook met zich mee dat verzoekster deze man wel degelijk reeds kende bij de aflevering van dit Iqama en alvorens het aangaan van het huwelijk en verzoekster hem aldus reeds langer kende dan zij pretendeert.

Er kan tenslotte nog worden opgemerkt dat verzoekster reeds eerder had gesteld slechts één sponsor (meer bepaalde haar zogenaamde vader O. A.) in Saoedi-Arabië te hebben gehad, wat wederom wordt ontkracht door de vermelding van de heer S. A. A. als sponsor op haar Iqama (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 8, p. 7; Landeninformatie, stuk 10, nr. 9).

Verzoeksters volharding in leugens wordt bevestigd door de simpele vraag of zij haar Italiaanse visumaanvraag van 18 januari 2018 zelf ondertekende, waarop verzoekster ontkennend antwoordde (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 8, p. 17). Zij zou geen formulieren hebben moeten invullen noch ondertekenen, er lagen wel veel papieren, maar wat verzoekster zich herinnert, hebben ze haar vingerafdrukken genomen en is ze weggegaan (*Ibid.*). Verzoekster ermee geconfronteerd dat haar handtekening wel degelijk onder de Italiaanse visumaanvraag staat, verklaart zij het zich niet te herinneren, het zou kunnen (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 16). Er wordt verzoekster tenslotte nog de naam Alkanaah Trading Corporation opgeworpen – dit zou volgens het visumdossier verzoeksters werkgever zijn –, waarop verzoekster zich enkel afvraagt of zij voor een bedrijf werkt (*Ibid.*). Vervolgens geeft verzoekster aan de naam niet te kennen, aangezien zij verklaarde dat zij helemaal niet voor een bedrijf werkte (*Ibid.*).

Bovenstaande vaststellingen maken dat verzoeksters verblijf als, alleenstaande, illegale vluchtelingen in Saoedi-Arabië, volstrekt ongeloofwaardig is. Geconfronteerd met deze vaststelling werd verzoekster de kans geboden om te reageren op deze bevindingen, waarop zij ontkennend antwoordde, stelde de waarheid te hebben verteld, verklaarde dat moest zij een vader hebben in Saoedi-Arabië, zij dan niet naar hier zou komen, maar zij wou dat zij een vader had, dan was zij hier nu niet (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 17-18). Verzoekster stelt nog het volgende: *“moest ik veilig zijn in SA, een familie hebben, een vader, een broer, dan zou ik tenminste daar blijven, omdat ik daar veilig ben, maar ik heb niemand, heb mijn hele leven daar illegaal doorgebracht, ik ben naar hier gekomen om*

bescherming te vragen.” (Ibid.). Verzoekster kreeg voldoende de kans om alle relevante elementen ter beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming voor te leggen, maar bleef volharden in haar leugenachtige verklaringen.

Indien verzoekster een nood aan internationale bescherming zou hebben, dan kon worden verwacht dat zij haar wens om een verzoek om internationale bescherming in te dienen zo snel mogelijk kenbaar maakt aan de Belgische autoriteiten wanneer haar gevraagd wordt naar de redenen voor haar komst naar België. Tijdens het eerste gesprek met de Belgische grensautoriteiten op 24 oktober 2018 deelde verzoekster in het Engels mee dat zij naar Londen wenste te gaan om er te werken, maar zij kon niet zeggen wat voor werk ze doet. Op het ogenblik dat zij wordt geconfronteerd met de gegevens uit het VIS, geeft verzoekster aan dat zij de autoriteiten niet meer begrijpt. Dat verzoekster naliet om haar verzoek om internationale bescherming op dat moment in te dienen, en zelfs bleef volhouden dat zij enkel naar Londen wenste te reizen, vormt een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte, hetgeen als dusdanig de ernst van de door haar geschetste vervolging relativeert. De verwijzing naar het voortschrijdende inzicht dat verzoekster had dat haar reis naar Londen niet kon worden verdergezet en de toelichting over het Dublin-systeem (verzoekschrift, stuk 7), laat de Raad slechts toe om op te merken dat verzoekster in wezen al bij haar aankomst in Italië een verzoek om internationale bescherming had moeten indienen. Verzoeksters verwijzing naar de valse Nederlandse documenten is niet dienstig om de geloofwaardigheid van het asielaanvraag te herstellen, integendeel, omdat de grensautoriteiten hebben vastgesteld dat het Nederlands paspoort niet aan verzoekster kon toebehoren omdat zij niet gelijkt op de foto van het Nederlands paspoort. Voor de Raad blijkt verzoekster over een netwerk te beschikken dat zich uitstrekt van Canada, over Londen, via Nederland en Italië tot in Jeddah.

Verzoekster formuleerde bij aanvang van de procedure verder slechts de hypothese dat indien zij in Somalië uitgehuwelijkt zou worden, de moeder zou kunnen worden van een dochter, deze een aan de praktijk van vrouwelijke genitale verminking (VGV) gerelateerde vreest. Verzoekster maakt echter niet aannemelijk dat zij ongehuwd is, gelet op de huwelijksakte die werd bijgebracht in het visumdossier. Verzoekster maakt, wat haar persoonlijke situatie betreft, op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden. Evenmin duidt zij concreet aan wie er daarbij druk op haar zou (kunnen) leggen om te worden herbesneden. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.

Aan verzoeksters persoonlijke problemen, die zij verbindt aan een bestaan van illegale Somalische vluchtelingen in Saoedi-Arabië, zonder opleiding en zonder enig netwerk, kan geen enkel geloof worden gehecht. De Raad acht deze feiten bijgevolg niet aannemelijk evenmin als het feit dat zij een alleenstaande, kwetsbare vrouw is die niemand heeft om voor haar te zorgen in Somalië.

Gelet op een en ander, kan echter niet worden aangenomen dat is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster betwist de beoordeling in de bestreden beslissing van artikel 48/4, § 2 c), van de Vreemdelingenwet niet. De gemaakte beoordeling is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen:

“Verder verwijst u enkel en alleen naar de algemene situatie te Somalie [U haalt in dit kader aan dat u niet naar Somalië zou kunnen terugkeren, immers Somalië zou een onveilig land zijn, de regering zou heel zwak zijn en niemand zou u kunnen beschermen, u zou daar niemand meer hebben (cgvs 2 p. 18). Tevens verwijst u nog naar de terroristische groepering al shabaab, ze zouden meisjes ontvoeren om hun onder dwang uit te huwelijken (cgvs 2 p. 18).

Er zou ook geen politie, geen veiligheid bestaan, veel mensen zouden worden vermoord (cgvs 2 p. 18). Elke dag zouden er bombardementen plaats vinden daar (cgvs 2 p. 18)]

De subsidiaire beschermingsstatus kan inderdaad worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoekster afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoekster over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoekster, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar haar Somalische nationaliteit doch moet zij enig verband met haar persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 12 februari 2019 en 21 februari 2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u overal verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.”

Verzoekster geeft geen inzicht onder welke omstandigheden zij gedurende de laatste jaren voor haar komst naar België werkelijk heeft verbleven en biedt geen correct zicht op haar werkelijke achtergrond en leefsituatie bij een terugkeer naar Somalië.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat verzoekster niet de waarheid heeft verteld over verschillende relevante elementen ter beoordeling van een nood aan internationale bescherming. Door bewust de ware toedracht van deze punten, die de kern van een asielrelaas raken, te verzwijgen, maakt verzoekster bijgevolg niet aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP